

Thealanthia

Obsah

I	Pověsti, povídky a pohádky našich dědů	4
1	Věčný, prvotvůrce	5
2	Bohatství z hlubin země	7
3	Gealoth	8
4	Orb mrazu	11
5	Orb jedu	15
6	Živá a mrtvá voda	16
7	Nechť zní	17
8	Plamínek věčnosti	18
9	Lastura ticha	19
II	Trollská poezie	20
10	Písně	21
11	Básně	22
12	Rrekki Wrinn	23

Poděkování je určeno všem, kdo dokázali sepsat všechny ty příběhy dávné historie, jak je vyprávějí starci a předávají jinochům.

Část I

Pověsti, povídky a pohádky našich dědů

Kapitola 1

Věčný, prvotvůrce

Na počátku nebylo nic. Všude mrazivé ticho, temná prázdnota ustrnulá v čase.

Z tohoto prázdna povstal Věčný. Věčný byl všechno a nic. Velkolepý byl Věčný, však nemaje nikoho, koho by ohromiti mohl, smuten byl převelice.

I stvořil Věčný tři dívky a tři muže, šest principů, jako je šest směrů pohybu. Utvořil Elaore, vášnivou a bláznivou jako je každé ráno vycházející slunce, a Theopuaru, klidného a uklidňujícího, jako když večer slunce zapadá a vše se ukládá ke spánku. Válečníka Rhorhia nosícího smrt jako zima přicházející z mrazivého severu a Noinii vdechující život přinášený sluncem z teplého jihu. Quiathae, milující a šťastnou, vznášející se kdesi v oblacích, a moudrého Dethia, chodícího po zemi.

Elaore a Rhorhius zplodili pak Withora, prapředka Withů, nejkrvavějších a nejzvrhlejších válečníků, kteří kdy obývali Zemi. Noinia a Dethio měli syna Itheria, největšího léčitele věků, prvního z rodu Aithů. Theopuara s Quiathae jsou kořeny pasteveckých klanů, jež pak obsadily pastviny a lučiny Západních hor, s Noinií pak klanů rolníků, obhospodařujících údolí a rozlehlé pláně jižních krajů okolo Živé řeky. Dítě Rhorhia a Quiathae bylo neduživé a rod tento není příliš silný.

Kdysi dávno, v počátcích světa, vyšla jednoho dne Withorova dcera Miquis na louku natrhat kvítí. Náhodou okolo procházel Dethio, tehdy pohledný vysoký muž, a zamiloval si Miquis na první pohled. Svedl ji lehce. Zplodili spolu syna Laethona, prvního generála a стратега. Jednomu z jeho žáků je pak též připisováno autorství hry později zvané šachy.

Proplétaly se pak rody ještě dlouhá staletí mezi sebou, vznikaly nové a zanikaly staré. Památka na obří Maethy, společné předky orků a trollů, ještě dlouho zůstávala zvláště v povědomí trpaslíků, již s nimi kdysi dávno vedli urputné boje.

Pak neznámo jak povstala na severu strašlivá mrazivá síla ničící všechno živé, co se jen pokusilo jí odporovat. Zuřily boje, nutnost spojovala všechny spolu, ale ona podivná síla stále vítězila.

Za těch dnů se na opuštěném bojišti potkali jedna horská obryně s jedním trpaslíkem, zamilovali se a počali syna. Však neradovali se z něho dlouho. O jeho třetích narozeninách dorazili Poslové zla, zabili oba rodiče a jeho odnesli s sebou. Dlouhá léta o něm nikdo neslyšel, pak se ale v kraji objevil neznámý poutník. Nikdo nevěděl, kdo to je, odkud přišel a kam jde, věděl však mnoho o Poslech zla.

Jen díky jemu a jeho radám se začala karta pomalu obracet a aliance trpaslíků s elfy nad Posly zla vybojovala první vítěznou bitvu. Celá řada vítězství pak přicházela a nakonec i Pán zla byl svržen. Onen poutník zmizel a od té doby o něm nikdo neslyšel. Šuškal se o něm, že on byl ten unesený chlapec, ale nikdo to nemohl potvrdit.

Za této války vzniklo i jedno městečko na hranici nekonečných lesů a nepřístupných hor, na břehu říčky Thealy, na obchodní cestě mezi severním a jižním královstvím. Usadilo se zde různorodé obyvatelstvo. Žijí zde vysocí elfové a lesní elfové, několik kouzelnických rodin. Tlupa orků a tlupa trollů, každá na opačné straně městečka. Občas do místní hospody vedené věhlasnou lidskou rodinou Sirrheniů zavítá i několik trpaslíků z blízkých jeskyň. Představuje se vám Thealanthia.

Kapitola 2

Bohatství z hlubin země

Za dávných časů, v dobách, kdy ještě Liethové byli pány podzemí a drahých kovů, žil kdesi v Západních horách veliký Nikka. Ač vzrůstem malý, převyšoval mnoho kovářů svojí zručností a umem.

V té době, jednou v noci, navštívil Nikku neznámý. Nikdo neví, co chtěl, proč u něj byl, a kdy odešel. Snad ještě před svítáním.

Ráno dalšího dne vzal Nikka více jídla než obvykle a vyrazil pod zem. Nekupoval rudu od horníků. Kvalita jeho práce byla skryta i v tom, že pro každý ukutý kus sám hledal rudu, sám ji přetavil a koval.

Dnes šel kamsi daleko. S žádným jiným se nebavil, jen pozdravil a mířil stále dál a hloub. Sestupoval chodbami až do velkého sálu, zvaného "Znějící"¹. Prošel skrz a vešel do chodby označené symbolem draka.

Zde již bylo absolutní ticho. Obyčejně sem nikdo nechodil, nikdo nevěděl, kam vlastně tato chodba vede. Občas sem někdo vešel a již se nikdy nevrátil, jindy se vrátil po třech měsících s množstvím vzácných a neznámých rud, ale i třeba s cizokrajným ovocem, které pak všichni ochutnávali.

Po třech dnech Nikka vyšel z té chodby, obtěžkán nějakými kameny pečlivě zabalenými v pruzích látky, aby nikdo nemohl postřehnout, co nese.

Jeden Nikkův žák později vypověděl, že mistr touto chodbou došel až k ložisku zvláštního stříbra, které ve tmě světélkovalo. Toho nabral tolik, aby stačilo právě na vykování malého meče. S sebou si ještě vzal trochu hořlavého kamene.

¹Onen sál je podrobně popsán v kapitole "Nechť zní".

Kapitola 3

Gealoth

Psal se stý třicátý šestý rok od založení Thealanthie, když se do městečka přistěhovala podivná rodinka lidí. Nikdo je do té doby neznal, jednoduše přišli a postavili si svoji chatrč. Toho léta se v Thealanthii začaly dít podivné věci. Z hospody mizely pŭllitry, trpaslíkům zlato a smaragdy z měšců, lesním elfům luky a šípy.

Nejprve si toho nikdo nevšímal, ale když vesnicí začalo proudit více obchodníků než obvykle a každý z nich zde přespal, už ani trollové si nebyli jisti svým skromným majetkem.

Orkové postavili hlídky, Leomir Sirrhenius na noc důkladně zamykal hospodu. Koutelnické rodiny nalíčily magické pasti, lesní elfi připravili důmyslné samostřily. Však zloděj stále unikal, ukradl i elfské pasti a z hospody zmizel dokonce i zámek, jímž byla zamčena.

V chatrči na okraji Thealanthie žila rodina Ninthiova z rodu Perrhova. Byli čestní a bez úhony, chodili ve stopách Perrhových. Ninthio se syny Gealothem a Trunnorem denně vyháněli stádo ovce na pastvu. Ani jim se zlodějské řádění nevyhnulo. Přišli o několik vzácných ovčích roun i o náhradní džber na dojení mléka.

Jedné jasné noci se Gealothovi zdál sen. Viděl v něm jezírko v horách a v něm ležící stříbrnou dýku. Na břehu jezírka stál kdosi v černé kápi a mumlal nesrozumitelná slova. Připadal mu povědomý, ale nenapadalo ho, kde či kdy by tohoto neznámého mohl potkat. Náhle pozdvihl ruku a Gealoth se vzbudil. Pohlédl z okna. Měsíc byl zrovna v úplňku a zářil úplně stejně jako ona dýka, již viděl ve snu.

”To je jistě znamení,” řekl si, rychle oblékl plášť a vydal se na cestu do hor. Stále stoupal vzhůru, nejprve lesem a pak úzkou pěšinkou mezi skalami. Dobře věděl, kde jezírko leží; občas tam sedával, bylo to jeho oblíbené místo. Prošel úzkou soutěskou, mezi obrovskými kameny vyšplhal na hřeben a mezi zakrnělými stromky došel až k malému otvoru ve skalce;

sotva se jím protáhl. Nízký strop se pomalu zvedal, jak sestupoval do hlubin skály. Tuto chodbu snad vykutali ještě Liethové v dobách své slávy.

Před sebou již zase viděl probleskávat měsíční zář a po chvíli došel do jeskyně, která ústila přímo nad jezírkem. Došel až na okraj a shlédl ze skály. V jezírku ležela stříbrná dýka. Gealoth sešplhal na břeh, jak to dělal vždy, když sem přicházel. Všude okolo byly vysoké nepřístupné stěny, cesta, kudy přišel, byla jediná, kterou se sem mohl někdo dostat živý. Občas se stávalo, že sem spadlo nějaké zvíře a zranilo se tak, že se nedokázalo postavit na vlastní nohy. Pak obvykle Gealoth ukončil jeho trápení a odnesl jej domů, aby neznečistilo jezírko tlením.

Nyní stál na stejném místě jako onen neznámý v černé kápi. Hleděl na dýku jako očarovaný, pak poklekl, sáhl do jezírka a vytáhl ji. Bylo zvláštní, že si jí dříve nevšiml. Nebo ji sem někdo vložil, ale ve vesnici toto místo nikdo neznal. Všichni se báli vstoupit do tak úzkého otvoru, kterým jediným se sem dalo dojít.

Pevně držel svůj úlovek a vydal se na zpáteční cestu. Začínalo svítat. Musel se vrátit, než vyjde slunce, aby vyhnal ovce na pastvinu.

Na hřebeni se zastavil a nechal dýku ležet na otevřené dlani. Na střece měla vyryté nějaké runy, vypadala starobyle, jako by tady byla od počátku věků. Neuměl číst, musí ten nápis ukázat Linnimu, kouzelníkovi bydlícímu za vesnicí. Ten se takovými podivnostmi zabýval dnem i nocí.

Vrátil se domů do chatrče, vzal jídlo na několik dní, měch s vodou a vyhnal ovce.

Nahoře na pastvině bylo ticho a klid, ovce občas bečely a pes zaštěkal, ale jinak jen vítr pohyboval větvemi stromů. Gealoth vytáhl stříbrnou dýku a zahleděl se na ni. "Co asi říkají ty runy," přemítal. "Přinesou mi štěstí, nebo smrt a věčné zatracení?"

Byl večer, slunce se blížilo k západu. Z lesa se ozvalo táhlé zavytí šedého vlka. Takto ponuře vyli jen šedí vlci. Lišky ani bílí vlci tady nežijí, psi vyjí výrazně vyšším tónem. Ještě to mohl být vlkodlak, ale ten se tu naposledy objevil, možná když jeho pradědeček hlídal stáda.

Vytí se ozvalo blíže a silněji. Znělo naříkavě, jako když novorozeně nemá dlouho mléko. Tohle bude nějaký opravdu silný a velký. Sehnal stádo blíže k sobě. Psi podivně pobíhali okolo stáda. Tušili zradu.

Z lesa vyběhli tři vlci a zamířili ke stádu. Gealoth mimoděk stiskl dýku v dlani a vyrazil k nim spolu se svými dvěma psy. Cítil se silný a jistý.

Mohl si nyní prohlédnout vlky zblízka. Dva z nich měli zvláště lesklé chlupy a zuby, jako

by je někdo postříkal roztaveným stříbrem. Jejich oči zářily do dálky. To nebyli obyčejní vlci. Nějaký temný mág si na nich zkoušel svá kouzla. Vypadali krvelačně, snad je ani nezajímaly ovce. Přitahovala je Gealothova vůně, perrhská. Lidé jsou jen slabým odvarem čistokrevných Perrhů a Quaů.

A vlci se vrhli na jeho černé psy, kteří běželi před ním, a rvali se a kousali a trhali. Gealoth neváhal a bodal dýkou, kde jen zahlédl lesklý chlup. Stalo se však, co nikdo z nich nečekal. Z dýky vyšlehl stříbrný blesk a bil do vlků. Bylo po všem snad dříve, než by vážka stačila mávnout křídlem.

”Tak taková je to dýka,” pomyslel si Gealoth, když ji opatrně čistil a schovával, aby nedošla k újmě. ”Snad mi Linni poví víc, koho je to dílo či co to všechno umí . . .”

Uběhlo několik dní a Gealoth se vracel se stádem domů. Přes noc zůstane v ohradě v údolí a zítra je vyžene zase otec na jinou pastvinu. Dělávali to takto už skoro deset let, od Gealothových dvanáctých narozenin.¹ Brzy mu bude dvaadvacet, už by se měl začít poohlížet po nevěstě, aby zabezpečil pokračování rodu.

Se západem slunce zavíral ohradu u domu a vcházel do světnice, kde už na něj čekala vydatná, teplá večeře. Pozítří se vrátí jeho bratr Trunnor s jiným stádem, které pak přebere zase on. Do té doby bude opravovat chalupu a též zítra vyrazí na trh prodat nějaký přebytný sýr, ale teď je čas jít spát. Popřál matce dobrou noc, zachumlal se pod peřinu a rychle usnul.

Vprostřed noci ho probudil šramot. Kdosi stál v jeho komůrce přímo nad jeho postelí a držel v ruce dýku. Tu stříbrnou dýku, kterou Gealoth vytáhl z jezírka a která zabila tři šedé vlky. Zableptal cosi o Gealothově smrti a učinil pohyb, jenž měl dýku zarazit do jeho hrudi. Však nestalo se tak. Ze špičky dýky vyšlehl blesk a skolil záhadného dříve, než Gealothovi stačil jakkoli ublížit.

Ráno vstal a znovu si prohlédl mrtvého. Ano, byl to jeden z té podivné lidské rodinky, která se před nedávnem přistěhovala a o které si všichni mysleli, že kradou. Prohlédl jeho ruku. Byla úplně zčernalá, jako by jí sahal do komína. Dýka zmizela.

Vzal nůši se sýry a vydal se na cestu do vesnice. Snad něco prodá, minule to nebyla žádná sláva. A měl by se konečně začít dívat po děvčatech, jinak se nikdy neožení.

¹Ve dvanácti letech Perrhové tradičně slavili konec dětství. To mimo jiné znamenalo i výrazný nárůst jejich povinností – obvykle začínali dělat těžší práce a samostatně vyhánět stáda na pastvu.

Kapitola 4

Orb mrazu

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit. Nunc et ante eget ipsum vehicula ullamcorper. Vestibulum et justo et lacus varius euismod. Donec faucibus. In hac habitasse platea dictumst. Suspendisse sagittis pede ut quam. Vivamus a libero eu quam pellentesque viverra. Cras tempus lobortis orci. Praesent sagittis, felis vel ornare faucibus, lorem arcu euismod erat, ac porta elit nunc a metus. Duis euismod. Maecenas aliquet, ligula nec adipiscing dignissim, sem arcu blandit mauris, sed tincidunt arcu quam et tellus. Vestibulum ante ipsum primis in faucibus orci luctus et ultrices posuere cubilia Curae; Pellentesque habitant morbi tristique senectus et netus et malesuada fames ac turpis egestas. Donec viverra condimentum sapien. Sed scelerisque, enim sed elementum tempor, elit dolor viverra risus, non interdum risus purus sit amet mi. Praesent nunc massa, laoreet vel, sollicitudin ut, congue non, orci.

Quisque vitae augue et nibh auctor auctor. Nullam mollis fringilla neque. Phasellus sed nisl at metus rhoncus posuere. Curabitur ut quam quis nisl placerat blandit. In vitae sapien a massa auctor congue. Phasellus a ligula. Nulla pretium ullamcorper mauris. Etiam pretium. Quisque quam. Nullam pulvinar. Sed turpis lorem, consectetur in, vestibulum sit amet, lobortis nec, nunc.

Curabitur lacinia, velit eu vestibulum dictum, massa lorem feugiat diam, at tincidunt enim justo in diam. Vivamus tellus nisl, mollis non, porta sit amet, auctor sed, urna. Pellentesque interdum ipsum sed leo. Suspendisse luctus sollicitudin augue. Cras quis diam euismod odio lobortis sollicitudin. Vestibulum in libero ac elit venenatis ornare. Suspendisse potenti. Mauris vitae elit. Fusce pretium sapien nec lorem. Nunc eget nibh.

Nulla lobortis euismod odio. Praesent blandit, ligula at condimentum eleifend, diam

tellus fringilla odio, at eleifend magna odio at eros. Vestibulum blandit hendrerit dolor. Morbi cursus adipiscing arcu. Phasellus porttitor imperdiet libero. Sed suscipit. Nunc tincidunt. Curabitur eros libero, facilisis nec, sollicitudin sed, ultricies vel, lacus. Duis porttitor sodales neque. Nunc pretium semper risus. Vivamus eu urna quis lectus commodo facilisis. Maecenas facilisis. Nunc tincidunt purus ut ante. Integer ac odio. Ut consectetur erat id orci. Etiam tortor elit, tempus at, congue quis, mollis sit amet, massa. Quisque tristique ligula in odio. Suspendisse vestibulum neque sed velit. In dictum lobortis augue.

Morbi lectus. Fusce id sapien. Pellentesque euismod, lorem sit amet gravida vestibulum, ante erat sagittis neque, non posuere turpis leo adipiscing felis. Aenean rutrum, dui eu luctus iaculis, est tellus sollicitudin quam, ut ultricies lectus sem quis quam. Vestibulum eu elit. Aliquam leo ligula, fermentum ut, fringilla eget, lacinia vitae, ante. Maecenas lectus. Maecenas vulputate, metus non placerat semper, leo arcu iaculis massa, sed luctus ante sapien et mi. Phasellus mauris sapien, tempus ut, imperdiet sit amet, commodo vitae, velit. Maecenas magna magna, elementum nec, euismod a, semper non, mauris. Donec et velit id libero interdum placerat. Quisque vestibulum, eros et tempus malesuada, leo lectus faucibus ante, vitae rutrum metus nunc a augue. Vestibulum lectus eros, scelerisque et, mattis sed, rhoncus quis, arcu. Phasellus eget dui. Nulla interdum. Aenean eget turpis.

Suspendisse non metus eget risus rhoncus adipiscing. Morbi posuere pretium nisi. Sed ut lectus sit amet nisi adipiscing volutpat. Vestibulum ante ipsum primis in faucibus orci luctus et ultrices posuere cubilia Curae; Proin tincidunt, ipsum sed vulputate ultricies, velit mi bibendum nisl, eget mattis eros felis sit amet turpis. Ut feugiat pede sit amet nunc. Aenean laoreet mollis diam. Aenean ut erat. Vivamus ac leo. Donec in dolor eu mi vulputate convallis. Vestibulum ante ipsum primis in faucibus orci luctus et ultrices posuere cubilia Curae;

Quisque fringilla viverra tellus. Donec interdum. Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit. Nullam vitae felis quis turpis eleifend imperdiet. Fusce porttitor egestas mi. Aenean a neque eu nisi aliquam fringilla. Nunc tempus ultrices felis. Praesent lorem. Cras mattis pretium magna. Duis dui. Praesent interdum. Curabitur non ipsum. Quisque molestie feugiat magna. Ut consequat. Curabitur dictum imperdiet lorem.

Vestibulum ante ipsum primis in faucibus orci luctus et ultrices posuere cubilia Curae; In sem neque, dignissim a, volutpat a, viverra quis, tellus. Quisque convallis egestas orci. Nullam a justo. Fusce sed nisi ut justo vestibulum fermentum. Nam posuere, magna vitae tincidunt tristique, urna lectus luctus leo, molestie elementum lorem dui sit amet ipsum.

Nunc pretium tempus mi. Quisque placerat euismod arcu. Aliquam ut mi eu nulla condimentum cursus. Suspendisse mattis blandit velit. Fusce sed magna. Aliquam vestibulum justo in libero. Praesent sagittis. Nulla sit amet nunc. In non neque ac lectus ultricies tempor. Phasellus eget turpis vel est faucibus viverra. Etiam tempor posuere orci. Pellentesque fermentum, dolor in ullamcorper mattis, arcu magna ultrices sem, id dapibus erat felis ac nisl. Aliquam congue tellus non tellus tincidunt auctor. Pellentesque a turpis vulputate lacus blandit porttitor.

Morbi faucibus. Phasellus eu velit. Donec vitae quam. Suspendisse nec velit. Quisque at metus eget arcu sollicitudin ullamcorper. In sed erat sit amet purus posuere tincidunt. Mauris laoreet malesuada tellus. Proin porta massa in orci. Fusce non felis. In posuere, eros non pellentesque euismod, nibh risus suscipit leo, feugiat euismod lacus pede at turpis. Integer vulputate scelerisque nibh. Vestibulum ante ipsum primis in faucibus orci luctus et ultrices posuere cubilia Curae; Cum sociis natoque penatibus et magnis dis parturient montes, nascetur ridiculus mus. Phasellus id velit. Cras ac dui. Suspendisse vehicula tempus sapien. Nam sit amet ante.

In gravida tristique sapien. Praesent non enim at dolor tincidunt molestie. Proin quis sem vitae enim dignissim ultricies. Quisque euismod urna vel diam. Nullam tristique risus non magna. Etiam iaculis. Aliquam laoreet dolor nec quam. Integer vel nisi. Quisque in lacus. Nunc quis leo vel turpis blandit volutpat. Aliquam elementum felis in mi. Curabitur malesuada, nunc et volutpat iaculis, leo elit hendrerit orci, et feugiat augue neque et ligula. Duis tempor, quam et mattis facilisis, nulla massa bibendum elit, non posuere metus mauris a lacus. Nulla semper purus et neque.

Etiam neque justo, venenatis id, varius vel, porttitor et, lectus. Fusce eu diam vel enim aliquam suscipit. Donec ut augue. Pellentesque habitant morbi tristique senectus et netus et malesuada fames ac turpis egestas. Praesent velit. Curabitur eros. Curabitur congue quam vel dui. Aliquam mattis. Aenean scelerisque ligula non pede rutrum vestibulum. Proin vestibulum rhoncus lectus. Integer sed felis. Integer ornare. Nunc consequat dapibus libero. Donec risus dui, varius bibendum, faucibus ut, venenatis at, nisl. Nulla eu ipsum. Morbi sit amet mi quis ligula dapibus viverra. Suspendisse quis lectus.

Aenean volutpat diam at sem. Nulla facilisi. Fusce vel nulla sit amet dolor vehicula gravida. Curabitur sollicitudin vehicula est. Sed a pede non nulla pulvinar mollis. Vestibulum pretium ligula at dui. Vivamus ultricies. Etiam tincidunt. Phasellus varius erat non nibh. Aliquam et lacus. In lobortis accumsan mauris. Phasellus venenatis, odio at suscipit

varius, risus dolor iaculis pede, sit amet elementum mauris eros ac dolor.

Mauris tempus, tortor sed convallis convallis, lectus urna bibendum turpis, non luctus tellus nisi sit amet nibh. Pellentesque rhoncus erat vitae massa porta pharetra. Praesent non erat. Phasellus in nibh quis libero sagittis pretium. Praesent fermentum, nisl et luctus tempor, mauris orci dictum quam, ut hendrerit augue ligula ut elit. Pellentesque lacinia convallis quam. Nullam dapibus mattis purus. Sed eu tortor in est sollicitudin convallis. Integer sapien. Nam vulputate molestie ipsum. Aliquam erat volutpat. Proin tempus ipsum id risus. Vestibulum ante ipsum primis in faucibus orci luctus et ultrices posuere cubilia Curae; Etiam congue eleifend odio. Quisque aliquam, felis sit amet ultricies pretium, quam enim lobortis mauris, non placerat velit odio id purus. Vivamus ut neque vitae mauris bibendum porta. Pellentesque habitant morbi tristique senectus et netus et malesuada fames ac turpis egestas. Praesent facilisis hendrerit massa.

Nunc mauris ligula, dignissim vel, elementum eleifend, aliquam id, sapien. Vivamus gravida. Curabitur imperdiet rutrum magna. Vivamus neque. Sed interdum semper orci. Suspendisse quam sem, vehicula sed, congue et, lacinia non, mi. Cras venenatis nisi eu felis consectetur tempus. Phasellus blandit urna tincidunt magna lacinia fringilla. Donec non tellus ac lectus malesuada pellentesque. Mauris a urna. Mauris eget leo quis massa fringilla varius. Pellentesque pretium pulvinar erat. Sed porttitor sollicitudin leo. Nam sit amet nulla. Aliquam erat volutpat. Donec vulputate, libero sed congue aliquet, mi neque commodo purus, dapibus hendrerit ipsum diam ac lorem. Integer et tellus. Praesent lacinia gravida est.

Aliquam dui. Suspendisse volutpat blandit justo. Maecenas tincidunt, erat vitae scelerisque commodo, erat tellus ultrices pede, vitae congue eros dolor laoreet est. Nulla sapien. In commodo suscipit erat. In sollicitudin bibendum metus. Vestibulum aliquet condimentum leo. Donec venenatis. Sed sed nisi. Ut eleifend arcu a sem. Nulla facilisi. Integer vitae ligula. Nullam vehicula pede vel sem interdum posuere. Ut semper. Vestibulum fringilla, nulla vel dictum faucibus, ante nulla convallis ipsum, nec lobortis felis urna eu tellus. Nullam id massa nec lorem condimentum eleifend. Duis placerat, elit convallis rutrum condimentum, lectus dui venenatis nibh, nec sollicitudin nulla felis quis mauris. Phasellus arcu. Sed scelerisque. Ut elementum, tellus sed fermentum interdum, tortor magna gravida metus, a tristique nulla mauris sed ante.

Kapitola 5

Orb jedu

Kapitola 6

Živá a mrtvá voda

Kapitola 7

Necht' zní

Kapitola 8

Plamínek věčnosti

Kapitola 9

Lastura ticha

Část II

Trollská poezie

Kapitola 10

Písně

Kapitola 11

Básně

Kapitola 12

Rrekki Wrinn